

Fyrirverandi íbúðin hjá Andy Warhol er prýdd við verkum hjá listarmanninum

Warhol-hús til sölul fyrir 33 milliónir

HÚSINI Í NEW YORK, HAR LISTAMAÐURIN ANDY WARHOL SKAPTI NÓGV AV SÍNUM VERKUM, ERU NÚ SETT TIL SÖLU

ÍBÚÐ

Eyður Klakstein
eydun@sosialurinn.is

Í 1959 keypti Andy Warhol eini hús á Lexington Avenue í New York fyrir 341.000 krónur. Nú eru húsini aftur til sölu, og tú kanst keypa tey fyrir 33 milliónir krónur.

Andy Warhol, sum var listamaður og hefur gjört heimskend verk, búði í 15 ár saman við mammu síni í húsunum. Húsini, sum ekki eru serliga stór, eru í fimm hæddum, og í niðastu hædd-

ini hevði Warhol atelier, har hann framleiddi og seinni goymdi síni verk.

Sambært New York Times verða húsini roknað sum fyrsta listaverksmiðjan hjá Warhol, og har vóru eitt nú hansara verk av suppuðsum og bananum framleidd.

Virða Warhol

Sambært James Warhola, sum er skyldmaður hjá Warhol, búðu eitt skifti 25 kettur, sum allar vórðu kallaðar Sam, í húsunum.

Síðani Andy Warhol flutti úr húsunum, hevur tað havt tveir ymiskar

eigarar og er sett í stand. Seinastu eigararnir hongdu verk hjá Warhol upp í húsnum fyrir at virða og varðveita Warhol-andan í húsunum.

Eigararnir hava tó ikki latið húsini upp fyrri fjepparum ella almenningi, men húsameklarinn Lawrence Comroe, sum stendur fyrri söluni, sigur, at nýggi eigarinn skal virða, at húsíð hevur tilknýti til Andy Warhol og hansara list.

So segði hon...

– Hann er júst soleiðis, sum vit kenna hann. Munurin er bara, at hann ikki fær rørt seg og samskiptir umvegis teldu

Sunniva B. Simonsen, mamma Emil

KLUMMAN

Barbara Holm

Nakrir tankar ein summardag

Í skrivandi stund siti eg í Keypmannahavn í ársins fyrsta sóldegi, og nú eru summerklæðini komin fram. Men saman við shortsunum kemur eisini óttin. Óttin fyrri at ikki passa inn. Óttin fyrri at vera kiksað, ljót ella fyrri at vera avdúkað fyrri tað man er – ein kvinna, sum ikki líkist modellunum á forsiðunum.

»Mær dámar nógv betri veturin, tí tá kann man lata seg væl í uttan tað er lógið«, segði ein vinkona mín í dag. Hon helt fyrri, at við sólini kemur eisini tørvurin á at lata seg úr. Vís seg fram, og harvið missa møguleikan fyrri at goyma seg. Allar sótu vit og nikkaðu við, og kendu væl til trupulleikan við tí fyrsta sóldegnum.

Hendan vinkonan er í mínum eygum ógvuliga vøkur. Hon er tað, sum aðrar kvinnur vilja vera. Men í hennara egnu eygum er hon alt ov kiksað til at lata seg í shorts.

Lógið, hugsaði eg. Hvør hevur í veruleikanum tikið tað avgerð, at appelsinhúð ella kritahvít bein er nakað ljótt, nakað kiksað, nakað, sum skal goymast burtur?

Í Kuba eru kvinnurnar rundar, stórar, klænar, lítlar, ja í veruleikanum í øllum støddum, og tær vera allar virdar og sæddar sum vakrar. Her í Danmark og í Føroyum skulu vit helst hava eitt nøkunlunda BMI tal; vit skulu venja, so búkurin og lørini eru í form; vit skulu ongantíð vera heilt hvítar (heldur ikki í maí?), og vit skulu undir øllum umstøðum ikki hava appelsinhúð.

Eg hugdi rundan um meg í Keypmannahavn í dag, og eg sá ikki eina kvinnu, sum var eins og hinar. Allar vóru tær serstakar á hvør sín hátt. Summar við stórum bróstum, summer minni. Summar væl vandar, aðrar eitt sindur leysar. Summar við appelsinhúð, og aðrar við strekkmerkjum. Ja, allar høvdu tær okkurt, sum ikki passaði inn í tað perfektu myndina, sum onkur hevur uppstillað til okkum.

Men hvør er tað so, sum hevur bestemmað, at hesi tingini ikki er nóg góð? Hví eru vit ikki sum kvinnurnar í Kuba, og bara góðtaka okkum júst sum vit eru?

Ja, tað kann allarhelst skrivast ein heil PHD ritgerð um hetta evnið, men eg haldi, at veruleikin er sera einfaldur.

Eingin varnast mínar feilir, um eg ikki sjálv varnist teir. Tað er eingin universell lóg sum sigur, at strekkmerkir, heingiboppir ella appelsinhúð er av tí ringa – tað er bara nakað, sum vit sjálvar halda og tí útstrála til øllum rundan um okkum.

Tí má niðurstøðan vera tann, at vit skulu læra okkum at ikki bara góðtaka okkum sjálvar, men at dyrka tað! Dyrka appelsinhúðina, tey leysu lørini, tað hvítu húðina og tann ótrimmaða búkin, og síðani signalera til øll rundan um okkum, at tað er okey at vera kvinna.